

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Barba

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

signaculum iustitiae fidei: Ita in Cornelio praecessit sanctificationis spiritalis in dono Spiritus S. & accessit sacramentum regenerationis in laqueo baptismi. Et sicut in Isaac, qui octavo iuxta matris die circumcilius est, praecessit signaculum fidei iustitiae: & quoniam patris fidem imitatus est, sequitur est in crescente ipsa iustitia: Ita & in baptizatis infantibus praeced. regenerationis sacramentum, & si Christianam tenuerint pietatem, sequitur etiam in corde conuersio, cuius mysterium praecessit in corpore. *Lib. 4. de Baptismo contra Donatistas. c. 24.*

An solis, vel etiam lucernae lux, quum per conuola diffunditur, nihil inde sordium contrahit: Et baptismus Christi potest cuiusquam scelerebus inquinari? Lib. 3. contra Donatistas de Baptismo. c. 10.

*Vi sordes corporeas aqua, ita spiritus animam abluit a peccatis. Et mox ibidem: Ait ergo Dominus ad Nicodemum suadendo illi: Spiritus ubi uult, spirat, & uocem eius audis, sed nescis unde uenit, aut quo uadat: Sic est omnis qui renascitur ex aqua, & Spiritu sancto ut quomodo uox aduenientis spiritus, id est, ueni, auditur quidem, non autem uidetur, sicut dictum est: Sic & ratio baptismi. Audiat quod dicitur, tamen quomodo per spiritum fit, non uidetur: auditur tamen, cum quid futurum est, ab eo qui uerba infuit, praedicatur: ut fieri credatur, quod auditur, non tamen ratio facti reddatur. *Lib. Quae sunt in Veteris & noui Testamenti quaest. 59.**

Theodoli Caeli Syris presbyteri, quemadmodum Christi crucifixi corpus tumulatum, ad oque in terram sepulchrum, saluam mundo protulit: Sic & nostrum corpus per baptismi sepulchrum, iustitiam produxit nobis ipsis. In sextum caput epistola Pauli ad Romanos.

§ BIBLICA EXEMPLA.

Baptismatis exempla: Christus, Ioan. 4. u. 12. Petrus, Act. 10. 48. Ioannes Baptista, Matth. 3. u. 3. 6. 13. 14. Marc. 1. 4. Ioan. 1. 33. & 3. 23. & 10. 40. Act. 19. 4. Discipuli, Ioan. 3. 22. & 4. uersic. 12. Petrus, Act. 2. u. 38. 41. & 10. 47. Philippus, Act. 16. 33. Ananias, 9. 17. Paulus, & Silas, 13. u. 16. 33. Paulus, 18. 8. & 19. 4. 1. Corinth. 1. 10. Baptizati accipiunt Spiritum sanctum, Act. 2. 38. & 19. 3. induunt Christum. Galat. 3. 27. Baptizatur Simon Magus, Act. 8. 13. Eunuchus, uersic. 38. Cornelius, 10. 47. Baptisma Ioannis uide, Matth. 21. 25. Marc. 11. 30. Luc. 20. 4. Baptizare se missum esse quo censu neget Paulus, 1. Cor. 1. 17.

§ EXEMPLA HISTORICA.

Victor Ep. quauis materia baptismum posse ministrari statuit. Platina.

In primitiua Ecclesia adulti, dum dies baptismi statutos expectabant, de mysterio religionis erudiebantur, ac ob id catechumeni dicebantur, quod καταχρησται Graece, sic uoce erudire.

*Pirissacensis Pomerani incolae, qui de uera se doceri expectabant religione, Otho Bambergensis episcopus cum sacerdotibus & clericis ad eam rem idoneis, septem diebus catechizauit, & in fide Christi instituit: tandem indictionum dierum ieiunio, iussit ut corpora sua balneis mundarent, sicque loti, albisque uelibus induti, mundo corpore & casto corde ad sanctum se baptismi sacramentum praepararent. *Hist. Bambergensis.**

Etiani heretici caput ad pectus usque semel in aquam inungebant. Euseb.

*Lituani Jagellonis regis Polonorum studio ad religionem traducti, dum baptizarentur, per turmas diuisis nomina populariter imposta fuisse uiris & mulieribus. *Cranzius lib. 10. Vandaliae cap. 3.**

*Apud Indos Christiani pueri infantes nullo modo ante quadragessimam diem, nisi periculum aliquod impendere eorum uitae periculum fuerit, sacris aquis expiantur. *Orosius lib. 3. rerum Em.**

§ SCRIPTORES.

De Baptismo uel Baptismate, Basil. Mag. libro 2. Aurel. August. contra Donatistas. Lumen animae, parte 2. c. 26. Rampigel. c. 21. Pechanus l. 4. c. 28. Gortensii Tranquilli Concio Damasce. l. 4. Lomb. 4. 2. De terra a Baptismo. Idem ibidem. Item 4. 4. De baptizatis apud hereticos. Cyprianus Carthuz Ep. 1. 12 & 2. 1. Eiusdem de baptizandis hereticis Epistola tres ad Subianum, Pompeium, & Quintinum. De Matrimonio post baptismum. Hiero. Triad. Tom. 2. De unctione baptizatorum, Eutropius Episc. olydor. Verg. 5. c. 3. De causa institutionis Baptismi, Lombard. 4. 3.

Barba.

§ DEFINITIO: ET ETYMOL.

Barba a veteri Graeco Barbitium est: sed & appellatione eadem Troezenorum portus. Unde per iocum barba rariore hominibus insulurabatur. *Isis regis Cyri dicitur in Cal. Rhod. Antiqu. lect. l. 3. c. 25.*

*Barba a ueteri uoce Baro, quae uirum significat, dicta est. *uer. Glossarium. Hinc Isidorus l. 11. orig. c. 1. inquit: Barbam ueteres uo-**

cauerunt, quod uirorum sit, non mulierum. *Et in Graeco numero hominum, plurali uero quaduplum dicitur. *Honor. Verg. interpret.**

Barba. Hebr. Zakam, a uerbo Zaken, senium dicitur, nem habet cum Zimke, id est, profuitur nam, senes dicitur in dies multos profuerunt, senium uero barba prodromologice, trilingue Lugd.

§ POETICAE SENTENTIA.

Quid lib. 13. Metamorph. Nec mea quod rigidus horrent densissima barba Corpora turpe putata: turpis sine formidatione. Turpis equus nisi colla uiba pendente uolens. Pluma tegit Solucres, cuius sua lana dicitur. Barba & ros hinc eg. decens in corpore facta.

§ PHILOSOPHICAE SENTENTIA.

*Barba non pari modo omnibus effunditur, maxillae, quam miliax, & mentum puerum frequentat, illis mentum illae, & miliax maxilla pilioze certantur. *ant. 3. c. 11.**

*Barbam cum primo experint inuenes emittunt, fa propter humiditatis pauitatem, quae in ipis dicitur color. *ant. 6.**

*Barba quae est in corpore, est resolutio caliditatis, quae re. *dues. poster. c. 6. l. 54.**

§ APOPTHEGMA.

*Aristippus, Dionysii quaestor, nomine Simus, auctori stendi. Aristippo ius aedes uindiquae splendidi memo pretiosis tessellis conuato. Itaque conuato Aristippus quatuor oris reiecit in barbam Simi, de hoc colore est excutitur, quod in tota domo nihil indunt oris, recitamentum opportunus. Innumera nihil esse iudis, aut immundus, barbari face, quae partem oportuerit esse mundissimam. Quamquam quae quae in Cynicum aliquid, quam in Aristippum aliquid. *Laer. l. 2. c. 8.**

*Anonymus. Lacon qui dam senex interrogatus, si staret styliuon ac promissam: Vt inquit, inueniam, committam illis indignat. Vt bonus uideat, quae uolens ad uirtutem. *ant. in Lacon.**

*Lycurgus Spartanus iudicio est, alere comam, & narrari Lycu, gum reddant rationem. Quomodo formolis addit decorem, de formos uero reddentia res. Vt enim decet comae preciosos, ita minus decet horrorem ac terrorem quidam uolens. Capillorum oratus, nimioque constant, hoc genus non dicitur, ut quod nec operis artibus consistat, nec propter inducere. Adhuc cultum, magno que parantur probatur. Quo magis detestanda est quorundam quae quae corporis eas partes uellunt radunt, quae quae dit non tantum d. eorum aut ueculandiam, uerum etiam ualendum: contra illic ehiunt styliuoniam, quae ra uoluit esse glabricem. *Plat. in Lacon.**

*Nicander Spartanus percontanti, quare Lacon alerent? Quoniam, ait, hic ornatus, cum sit hominum cherrimus ac propius, nullo omnino conuato. *apoph. Lacon.**

*Democritus cuidam percontanti, quam philosophiam amplexeretur? Quis, inquit, tibi iudicet, loiosophum? Moxque uehementer sicum radent, quae quae barba iudicet philosophum, ipse barbam non habet. *apoph.**

*Dionysius Epidauri Aesculapio auream decorem negare, decorem patrem Apollinem imberberem, horrida barba uelutur conipici. Aesculapius filius: Apollinem autem tempore imberberem, poetica, per Aesculapium barbatum significat, uerum & experientiam in medico considerari. *Ant. l. 1. c. 1.**

*Alexander, quodam tempore cum omnibus suis interrogaretur: Nunquid aliud praeter haec dicitur, quae quae, nisi uel Macedonum barba radantur. Hoc dicitur, let, admirante Parmenione: An nescis, inquit, in partem meliorem esse, quam barba significabat, conuato: in quo genere certaminis barba officium, quae quae facillime possunt apprehendi. *Plat.**

*Hieronymus Khetus, Gymnasti Basilensis professior, interrogatus, cur tam promissam alerent, dicit, ut intuens hos capillos, me non mulierem esse ligam. Barba enim ornatur uirum & admouet, uerum nora fortius aggrediamur. *Lyeseb.**

§ EXEMPLA SACRA.

*Barba non tendenda Leuiticus sacerdotibus. *uer. Paulianus.**

HISTORICA EXEMPLA.

Barba dimidiam partem seruorum Dauid rasi Hanon, 2. Sa...

Barba dimidiam partem seruorum Dauid rasi Hanon, 2. Sa...

Barbarus. Barbaries.

PHILOSOPHICAE SENTENTIAE. BARBARVM nomen esse dicimus, cum non cognoscimus vn...

Barbarus. Barbaries. Barbarus nomen esse dicimus, cum non cognoscimus vn...

APHORISMATA. Barbarus, cuiusdam obicitur, quod esset Barbarus: Certe, in...

SIMILITUDINES. Barbarus non gaudet potu: nisi prius obturbata conculcatione...

EXEMPLA BIBLICA. Barbarus pro rudibus & ineducatis. Rom. 1. 14. 1. Cor. 14. 11. Barbari...

HISTORICA EXEMPLA. Hemmonis Sacerdos, quum aduentum Alexandum Graece cu...

Cum dixi Ficus rides, quasi barbara verba: Et dici Ficos, Caeciliane iubes.

De Raso rhetore Pictauiense imperito, sic scripsit Aufonius, Qui Reminisco putat se dicere posse Latine...

Lacones literas vltis gratia admittunt: caetera vni disciplina...

Cum sub Alexandri successoribus Athenienses pecunia egerent, & quidam peregrinus se mutuum illis daturum...

Franciscus primus Gallorum rex mortem illum à Canonistis acceptum, Arrepta curae lingua Latina publicandi...

APOLOGVS SEV FABVLA. Lulcinia & Accipiter.

Lulcinia accipitem, à quo comprehensa fuerat, orabat, se vt dimitteret, neque id eum gratuito facturum esse aiebat.

Fabula potest ad duos sensus eosque dissimiles accommodari. Primum, vt intelligamus, imperitos homines liberalibus studiis...

Beatitudo. DEFINITIONES.

BEARE est beatum facere: eiusque oppositum est ebare, quod est, beatitudine priuare.

Beatitudo, Graece μακαριότης, ἥ, & μακάριος, ὁ, beatus: & μακαρίων, ἡ, beatifico dicitur.

Beatus Hebraei אֲשֵׁרֵי, plurali numero dicitur: cuius rei rationem hanc adserunt, quod nemo ab vno aut altero bono beatus vocari & esse possit...

Et est status omnium bonorum aggregatione perfectus, secundum Boer. lib. 3. de philo. consolat.

Beatitudo est vltimum bonum, & vltimus finis rationalis naturae tantum, secundum B. Thom. 4. sent. dist. 49. art. 2.

Beatitudo est bonum naturae intellectualis, apprehensum per intellectum, secundum eundem prima part. 2. 6. art. 1. & 2.

Beatus vii, dicitur omnibus virtutibus instructus & ornatus, secundum Cic. lib. 5. Tuscul. Quasi.

Beatus dicitur est, qui fit in bonis, nullo adiuncto malo. Beata autem vita virtute conflat, secundum eundem, ibid.

Beatus proprie dicitur, qui rebus omnibus ad vitam vltimum ornamentumque spectantibus abundat. Dicitur, vt quidam volunt, quati beatus auctus. Ideo locupletes viros aliquando beatos vocamus. Inueniuntur. Verula. Salsica beata.

